



Milé děti,

protože je nyní taková zvláštní doba, kdy se nemůžeme potkávat my s vámi a vy se svými kamarády ve školce nebo na hřišti, pojďme spolu něco udělat. Přestože se vzájemně nevidíme, můžeme na sebe myslet a těšit se, že se zase brzy všichni setkáme. Na znamení naděje, že všechno bude opět dobré, si vytvořte duhu. Tu pak vylepte do okna tak, aby byla vidět z ulice. Až se pak půjdete s rodiči projít, uvidíte, kde všude bydlí vaši kamarádi, nejen z vaší školky. My už duhu ve školce máme, tak se k nám připojte, ať je vidět, že na sebe myslíme.

Připojujeme také krátký příběh, jak to s tou duhou bylo:)

Příběh o duze

Jednou se stalo, že se všechny barvy začaly hádat, protože si každá myslela, že ona je ta nejdůležitější, nejhezčí a nejpotřebnější ze všech.

Zelená řekla: „Je naprosto jasné, že nejdůležitější jsem já. Jsem znamením života a naděje. Byla jsem zvolena barvou trávy a listů, beze mě by zemřela všechna zvířata. Podívejte se kolem sebe, uvidíte, že já jsem ta nejvíce zastoupená barva ze všech.“

Modrá ji přerušila: „Ty myslíš jen na zemi, ale podívejte se někdy na oblohu nebo moře. Voda je základem všeho, veškerého života, a o to, aby jí bylo dost, se starají blankytné mraky a azurové moře. Obloha dává prostor, klid a hezké počasí. Vy ostatní svou důležitost jen přeceňujete.“



Žlutá se zasmála: „Vy jste ale všechny tak děsně vážné. Já přináším do světa smích, radost a teplo.

Slunce je žluté, měsíc také, stejně jako hvězdy. Pokaždé, když někdo pozoruje slunečnice, začíná se mu svět hned jevit radostnější. Beze mě by nebyla žádná radost.“

Oranžová přišla se svou chválou na řadu jako další: „Já jsem barvou zdraví a síly. Přicházím k uplatnění zřídka kdy, ale přece jsem hodnotná, protože jsem důležitá pro lidské zdraví. Jsem nositelem většiny vitamínů. Pomyslete na mrkev, dýně, pomeranče, mango. Když při východu nebo západu slunce naplním oblohu, je moje krása tak nápadná, že nikdo nemá ani pomýlení na některou z vás ostatních.“

Červená už to nemohla vydržet. Vykřikla: „Já jsem panovnic nad vámi všemi, jsem barvou krve, životní tekutiny. Jsem barvou nebezpečí a odvahy. Jsem připravená bojovat za správnou věc. Utrpení a láska; rudá růže, červený vlčí mák.“

Fialová promluvila výrazně klidněji než ostatní, ale stejně neskromně: „Pomyslete na mě. Jsem barvou tajemství. Skoro mě nevnímáte, ale beze mě jste všechny bezvýznamné. Symbolizuji myšlení a uvažování, šero a hlubokou vodu. Potřebujete mě jako rovnováhu a protipól, pro modlitbu a vnitřní pokoj.“

A takhle podobně se barvy hádaly dále. Každá byla přesvědčená o tom, že je nejlepší. Jejich hádka byla stále hlasitější.

Najednou se objevil zářivý bílý blesk, zaduněl a zarachotil hrom. Začalo nemilosrdně pršet. Barvy se shlukly a hledaly útěchu u sebe navzájem.



Pak promluvil déšť: „Vy hloupé, hádáte se a jedna chcete přetrumfnout druhou. Copak nevíte, že Bůh vás všechny stvořil k určitým úkolům, jedinečné a rozdílné? Miluje vás všechny. Chytěte se za ruce a pojděte se mnou. Napneme se jako velký, barevný oblouk na oblohu, jako připomínka toho, že Bůh vás všechny miluje, že můžete žít spolu v pokoji, že je stále s vámi – znamení naděje pro budoucnost.“

A tak když se podíváme na duhu, měli bychom myslet na to, že Bůh chce, abychom se navzájem oceňovali a vážili si jeden druhého.

Podle časopisu Duha č. 20 roč. 2005/2006



V příloze najdete duhu, kterou můžete vymalovat/vybarvit, nebo si můžete duhu vytvořit dle své vlastní fantazie. Meze ve výrobě se nekladou :)

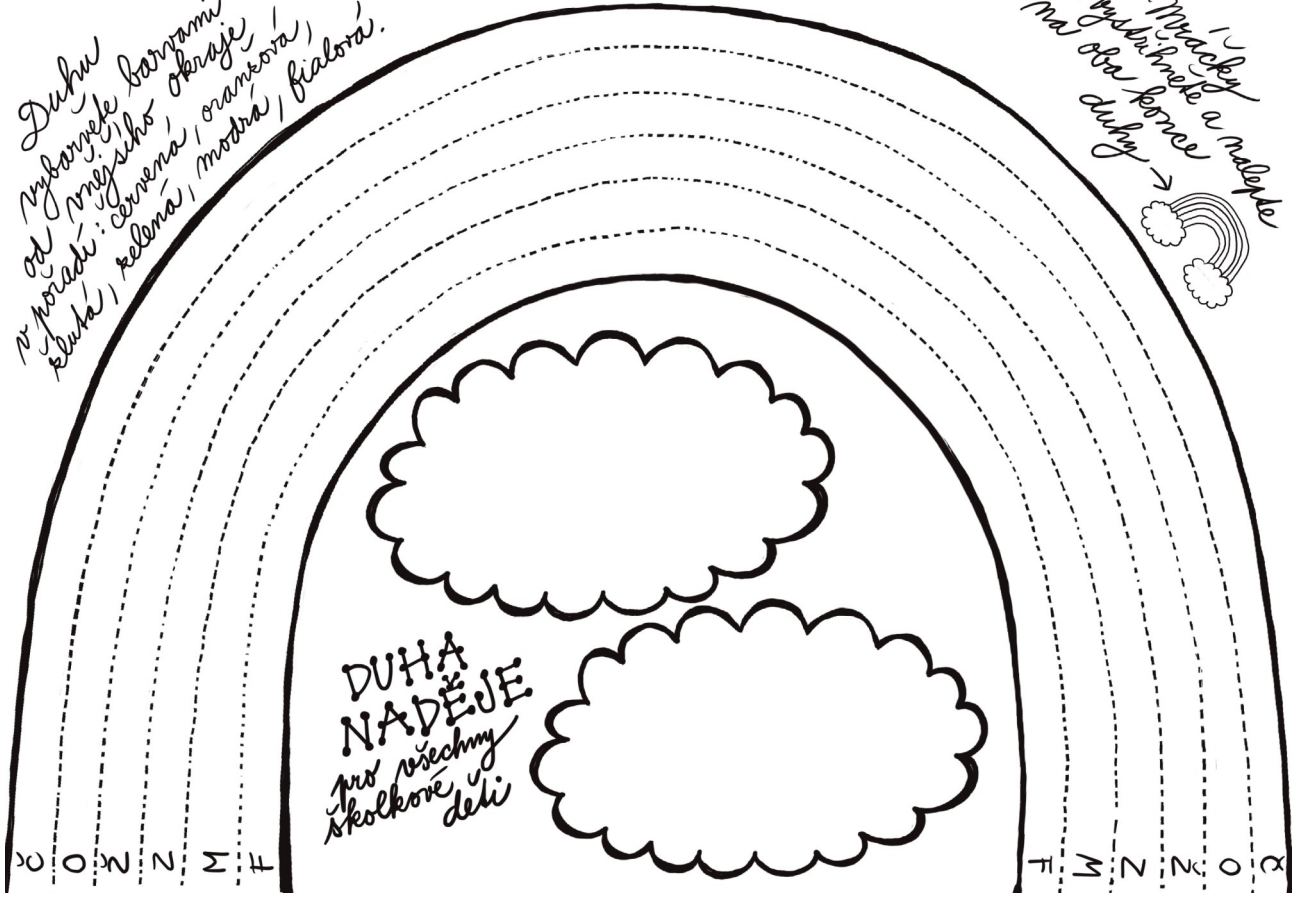
Připravily pro všechny děti z mateřských školek v Kutné Hoře učitelky

z Církevní mateřské školy sv. Jakuba.



Duhy
 vybarvejte barvami
 od nejvyššího okraje
 v pořadí: červená, oranžová,
 žlutá, zelená, modrá, fialová.

Mračky
 vybarvejte a nalepte
 na oba konce
 duhy → 



DUHA
 NADEJE
 pro všechny
 školkové
 děti

